

[Jørgen Estrup]

ligmarkedet, noget, som sikrede, at vi fik løst nogle af de grundlæggende problemer. Derfor afsatte vi 2 gange 1,2 mia. kr. til den opgave.

I dag kan vi så se ikke mindst med lovforslag nr. L 206, hvad vi har fået for pengene. Hvis man skal være lidt venlig og prøve at være positiv, kan man først og fremmest pege på det, som regeringen selv har brugt som overskrift, nemlig at man får noget beskæftigelse for pengene. Men den mængde beskæftigelse, der kommer ud af forslaget, er, så vidt det overhovedet er muligt at bedømme, overordentlig begrænset. Når man kigger på forslagens indhold, som vi har gjort i Boligudvalget, må man konstatere, at alt, der kan tænkes, kan få støtte. Det vil sige, at alle de former for vedligeholdelsesarbejder og andre ting, som folk måtte have i tankerne, vil kunne blive berettiget ifølge tilskudsordningen. En stor del af de ting, som vi nu kommer til at støtte gennem denne tilskudsordning, ville være blevet lavet under alle omstændigheder.

Når man dernæst spørger sig selv, bruges pengene da så ikke til noget fornuftigt, må man sige, at det kan vi jo håbe på. Folk er jo da indimellem også lidt fornuftige og kigger lidt ud i fremtiden. Men vi har ingen garanti for det. Der er ingen mekanismer i dette forslag, som sikrer, at det bliver andet end tapet og maling og en smule gulvbelægning nogle steder, der bliver anvendt penge på. De grundlæggende ting om energiforsyningen, miljøet og andre ting, som virkelig kunne være fremtidsorienteret, kan vi håbe på. Vi har ingen garanti for det.

Derfor må man sige, at der i hvert fald ikke er noget i den tilskudsordning, som tyder på, at vi får valuta for pengene, også selv om man havde holdt sig til den snævre overskrift: beskæftigelsespolitik. Det var jo ikke det, der var meningen. Meningen var, som jeg startede med at sige, langsigtet boligpolitik. Når man ser på, hvad man har fået ud af dette besøg i »Dyremoses døgnboks«, må man sige, at der ikke er kommet nogen som helst form for langsigtet boligpolitik ud af det. Finansministeren har venligt her bevilget 2 gange 900 mio. kr., og han får intet for sine penge. Det er selvfølgelig ikke nogen særlig god finanspolitik, slet ikke på et tidspunkt, hvor man snakker ganske meget om, at statsfinanserne har det dårligt.

Jeg synes, man må se i øjnene, at en god mulighed for at få lagt grunden til en reform på boligmarkedet her er forspildt. Vi havde en chan-

ce, vi havde også fået samlet alle partierne – måske oven i købet for mange partier til, at der kunne komme noget konstruktivt ud af det – men vi havde dog en vilje til at gå ind i forhandlinger om det. Intet er løst. Vi kan starte forfra til efteråret, hvis viljen stadig er der. Det må tiden så vise.

Fra radikal side er vi villige til at starte endnu en gang i et håb om, at vi kan gøre noget, der virkelig batter. Det her batter ikke noget. Det er penge ud i den blå luft, og jeg synes, man skal lære af det fremover. Det er ikke nok blot at aflægge besøg i »døgnboksen«.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Når Folketinget om et øjeblik forhåbentlig vedtager nr. L 206, har Folketinget afsluttet sin behandling af den første del af boligpakken omfattende seks vigtige elementer, og til efteråret vil Folketinget gå i gang med en drøftelse af de resterende seks elementer i den langsigtede boligpolitik.

Vi har igennem de seneste måneder haft en række møder, og ingen partier kan sige, at man har været holdt udenfor. Folketingets medlemmer har inden for den sidste halve times tid været præsenteret for tre partier med tre forskellige synspunkter, tre partier, som desværre ikke ville være med, da afgørelsen skulle træffes. Det er Det Radikale Venstre, som står uden for forliget, sammen med Fremskridtspartiet på den ene side og Socialistisk Folkeparti på den anden.

Jeg skal være den første til at beklage, at det ikke lykkedes også at få de tre partier med, men jeg skal ikke undlade at glæde mig over, at der trods alt står fem partier repræsenterende 144 mandater bag dette forlig, og jeg siger det som et budskab til landets boligejere og til landets lejere. Nu er der skabt en stor, bred tilslutning til en boligpolitisk løsning både på den korte sigt og på den lange sigt.

De tre, der står udenfor, har selvfølgelig det tilfælles, at de er uenige, men ret meget videre rækker fællesskabet ikke. For hvad er det, de er uenige om? Ja, det ene parti mener, at vi skulle have givet mere til byfornyelse, og det er det andet parti stærkt imod. Det andet parti mener, at vi burde have lavet en administrativt noget mere detaljeret ordning, sådan at tilskuddene gik til specielle formål, hvorimod det andet parti har den stik modsatte opfattelse. Well! Det er